

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Secunda pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

consolaret. nā vt dicit Cirillus miseranda erat passio fletum & lacrimas prouocans.

Secunda pars.

Secundo cū dī. Quā cum vidisset xc. tangit defuncti resuscitatio. & tria facit. premittit enim cuius cā iuueset: dīs sic tristē et afflīctā: mīa motus sup eā: non quidē miserit9 est adolescenti mortuo sed magis plangēti matri dixit verbo solatorio: Noli flere: Beda q̄si dicat. desiste flere mortuum quē morū viuū accipies. Cri. Jubet cessare a lacrimis qui solatur mestos. Job. 29. cor vidue solatus sum. vbi monet de p̄ntibus defundis solationē accipe. resurrectionē spesates. pagani enim et gentiles cām h̄nt plangēdi defunctos. q̄a ēsurrectionē nesciunt h̄ xp̄iam eā credūt pp̄t quod dī Eccl. 22. modicū plora sup mortuū. C Secundo ponit xp̄i opatio. & accessit et tetigit loculū. loculus dī diminutus mortui locus in quo iacet. cui em̄ viuentī magna palacia et āple dom⁹ nō sufficiebat. p̄ loco ei morienti pius locus sufficiat. vnde de alexandro dixit. quidā ph̄s quē totus mund⁹ heri nō capiebat. hodie parua atinet vna. iō autē tetigit loculū hm̄ Cirillū. vt effectus salutis tactu corporis xp̄i deueniret ad mortuū. Est em̄ corpus vite et caro verbi omnipotēt. cō h̄ virtute. sicut em̄ ferre ignitū adiunctū igni p̄ficit opus ignis sic p̄q̄ caro vmita est vbo. q̄o viuiscitat oia ipsa quoq̄ facta ē viuiscatiua. & mortis expulsiua Hii aut̄ qui portabant steterunt: aut em̄ viritate tactus xp̄i se mouere non potuerunt. aut sperantes aliquod beneficium. steterunt. Deinde ponitur xp̄i impum: Et ait mortuo. loquebatur ip̄e cui oia viuunt. cui nō peunt terpa m̄ra. sed mutant in melius: Adolescentis: Gre. nazarenus. qui dixit adolescentē. florent significavit t̄pis horaz primā p̄ducēte lanuginē. qui paulo ante muliebris erat m̄nōz oculoz aspetui. iā aspirans ad tēp⁹ sponsaliū. vīrga generis. successiois ram⁹. bacul⁹ senectutis Tibi dico: titus ipse vocat mortuos vt viuos alloq̄ valeat. Surge: Aug. eos q̄ nob̄ dormiunt excitare possum⁹ vt surgat si q̄s vero nob̄ sit mortuus quantuncq̄ traxerim⁹: aut impulserimus non surgit. quia vero mortui omnes christo dormiunt. iō facilius potest eos facere vt surgant ab ipsa morte q̄m nos dormientes vt a somno surgant: Tertio ponitur viuiscatio defundi: Et resedit: quia surgebis sed sit in loculo: qui erat mortu⁹ Titus. diuina enim potestas est irrefragabilis. sine mora et orationum militantia: Et cepit loqui: forte prima verba ipsius fuerunt gratiarum adiunctiones. Tyc⁹. h̄c sunt indicia. ve ēsurrectionis

lxviii

corpus enim exire loqui non p̄t. Et dedit illuz matr̄ sue: q̄a non suo merito. h̄ matris reuixerat adolescentis. ideo nō sibi reliquit. h̄ matr̄ tradit̄. vt que de ipso fuerat tristis. m ipso absolare tur. Et attende q̄ non legit̄ q̄ illa vidua verbo rogauerit dominum pro suscitatione filii. h̄ ipse vidit desiderium cordis eius: quod cunctis preualet omnibus. unde Gre. 22. moraliter posculatio non in oris est vocibus. h̄ in cogitationibus cordis. valentiores nanc̄ sunt voces apud secretissimas aures dei nō faciunt verba nostra h̄ desideria. D Nota q̄ iste defundus significat peccoz. qui priuatus est vite officio. cuius culpa attendamus et piculum. qz em̄ erat i porta ciuitatis. significat peccatum extra ope peccatum. vñ etiā erat adolescentis. qz hoc etas nō duz h̄ peccandi suetudinem. h̄ iā incipit opai que male occupavit et qz prima iuuentutis peccata sunt carnalia. forte intelligit peccatum iste defundus luxurie vitio. Item iacet in loculo. id est in angusto scientie. quem portant ad tumulum. nisi deus adiuuet. q̄ duplex enim est delectatio peccati que trahit ad tumulum suetudinis. verecundia desisionis. que trahit ad peccati defensionem tioris satisfactionis q̄ dicit ad obdurationem. presumpcio vite. q̄ trahit ad peccati defensionez apprehensum dolosum iuuenem. sicut dicit de luxuria Gen. 39. Nulier molesta erat adolescenti. modo bis h̄ euangeliū legitur in anno. in vere et autuno. quia luxuria mouet et novitas veris atq; copia frugū. Sz m̄ accia cuius sponsus est mortuus plagit p̄ eo: ac si esset ei unicus. cuius lacrimis effusus dimouet. et tangit defundi oscias. immitens timorem extremi iudicii. tunc subsistunt maledicentes. et verbo Christi resurgit: et reddit m̄i ecce. vt nō discurrat ac loquitur petens indulgentiam in desessione. et restrigit moribus et disciplina. Procuratur detur per uulis astutia. adolescenti scia et intellectus ē.

Tertia pars

E

Ertio cu dicit. accepit aut̄ tu. tangit glorificatio divinitatis munera. et tria facit: permittit em̄ timor populi: Accipit aut̄ ois timor. vel p̄ reuentia maiestatis eius. aut̄ timore tate virtutis. q̄ est risusca mortuū Jere. 10. Quis n̄ timetibit te o rex gentium. Et nota effectus timoris dei. p̄ qdē respectu mali culpe qz facit illud odie puer. 8. tior dñm odit malum. fecit illud fugere pū. 15. In timore dñm declinat ois a malo. malum exū tollit Eccl. tior dñm expellit peccatum. Respectu vo boni ḡre triplicem h̄ effectum. primus qz iustificat Eccl. i. q̄ sine timore est iustificari nō potest. secundus virtutes inspirat. dicitur tamen libet qdē dicit p̄. Initium sapientiae tior dñm. de his vobis q̄ sunt in assecuru Eccl. 3. tior dñm initium dilectionis eius: tertius omnibus